

Lenka Rožnovská
ilustrovala Katarína Ilkovičová

PANĚNKA BÁRA

čte | ní
pro
prv | ňáč
ky

bambóok

VHODNÉ TAKÉ PRO GENETICKOU
METODU ČTENÍ

čte ní
pro
prv ňáč
ky

bambôök

Lenka Rožnovská
ilustrovala Katarína Ilkovičová

PANENKA BÁRA

bambóok

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována ani šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude trestně stíháno.

Lenka Rožnovská

PANENKA BÁRA

Vydala GRADA Publishing, a.s., pod značkou **bambóok**

U Průhonu 22, 170 00 Praha 7

tel.: +420 234 264 401, fax: +420 234 264 400

www.grada.cz

jako svou 6084. publikaci

Lenka Rožnovská (www.lenkaroznovska.cz)

Ilustrace Katarína Ilkovičová

Odpovědná redaktorka Helena Varšavská

Sazba a zlom Antonín Plicka

Zpracování obálky Antonín Plicka

Počet stran 72

Vydání 1., 2016

Vytiskla tiskárna FINIDR, s.r.o., Český Těšín

© Grada Publishing, a.s., 2016

Cover Illustration © Katarína Ilkovičová

ISBN 978-80-271-0990-6 (ePub)

ISBN 978-80-271-0989-0 (pdf)

ISBN 978-80-247-5647-9 (print)

OBSAH

PŘEDMLUVA	7
JAK JSEM SE ZNOVU NARODILA	9
JAK JSEM PŘEKVAPILA TEREZKU	13
JAK TEREZKA UHODLA MÉ JMÉNO	15
JAK JSEM POPRVÉ ČAROVALA	19
JAK JSEM POZNALA, ŽE I MAMINKA JE MOCNÁ KOUZELNICE	23
JAK JSEM POSTAVILA HRAD Z KNÍŽEK	28
JAK JSEM NEVYKOUZLILA PRINCEZNU ANI PRINCE	32
JAK NÁS PŘEPADL ZLÝ DRAK	36
JAK SE TEREZKA ROZHODLA, ŽE VYSTROJÍ SVATBU	40
JAK JSME PEKLY PÍSKOVÝ DORT	42
JAK JSME ZDOBILY DORT	45
JAK JSME NA SVATBU POZVALY NEPOSEDNÉ HOSTY	48
JAK JSME NA HOSTINU POZVALY KOCOURA	55
JAK NÁS KOCOUR PŘEKVAPIL	57
JAK NÁS MAMINKA ZAVOLALA K OBĚDU	59
JAK SE SVATEBNÍ HOSTINA NAKONEC POVEDLA	63
JAK JSME SI POCHUTNALI NA MÁSLOVÉM DORTU	66
JAK SE S VÁMI MUSÍM ROZLOUČIT	68

PŘEDMLUVA

UŽ JE TO TAK. HRAČKY UMĚJÍ
MLUVIT. A NĚKTERÉ HRAČKY
DOKÁŽOU I ČAROVAT!

JAKÁ KOUZLA JSOU USCHOVÁNA
V KAPSIČCE KOUZELNÉ PANENKY
BÁRY?

INU, NECHTE SE PŘEKVAPIT...

JAK JSEM SE ZNOVU NARODILA

ČÁRY BÁRY. JMENUJI SE BÁRA. JSEM
PANENKA KOUZELNICE. A PATŘÍM
HOLČIČCE TEREZCE.

JSEM JEJÍ STARŠÍ KAMARÁDKA.
JE MI UŽ TOTIŽ STO LET.

MY HRAČKY STÁRNEME JINAK
NEŽ DĚTI. A ROKY SE NÁM POČÍTÁJÍ
PODLE TOHO, JAK SI S NÁMI DĚTI
HRAJÍ. SE MNOU SI HRÁLA JEŠTĚ
TEREZČINA MAMINKA.

KDYŽ VYROSTLA, UKLIDILA MĚ
NA PŮDU. SLÍBILA MI VŠAK, ŽE SE
JEDNOU PRO MĚ VRÁTÍ. A TO JEDNOU
BYLO PRÁVĚ TEĎ.

„VSTÁVEJ, BÁRO, JE ČAS
NA HRANÍ,“ ŘEKLA MI MAMINKA.
JÁ JSEM OTEVŘELA OČI.

„BÁRO, BÁRO, TY MÁŠ ALE
ŠPINAVÉ ŠATY,“ PODIVILA SE
MAMINKA.

PAK MI SUNDALA HALENKU,
SUKÝNKU, PLÁŠŤ I KLOBOUK.
VŠECHNO MÉ OBLEČENÍ VYPRALA
A VYŽEHLILA.

NA HALENKU PŘIŠILA KNOFLÍK.
KAPSIČKA NA MÉ SUKÝNCE BYLA
ROZTRHANÁ. ZUB ČASU DO NÍ
VYHLODAL DÍRU, ALE JEHLA A NIT
BĚHEM CHVILKY VŠE NAPRAVILY.

I JÁ SE V MYDLINKOVÉ KOUPELI
DALA DO GALA. VŠECHNA ŠPÍNA
MUSELA PRYČ.

HOTOVO. ČÁRY BÁRY. JSEM TO ALE
KRASAVICE. TEĎ VYPADÁM JAKO
PRÁVĚ NAROZENÁ HRAČKA.

A TAK SI MYSLÍM, ŽE SE BUDU
TEREZCE LÍBIT.

JAK JSEM PŘEKVAPILA TEREZKU

MAMINKA MĚ POLOŽILA K TEREZCE
DO POSTÝLKY. TEREZKA JEŠTĚ
SPALA A JÁ SI JI MOHLA
PROHLÉDNOUT.

SVĚTLÉ VLASY MĚLA
ROZCUCHANÉ JAKO NAČEPÝŘENÝ
VRABEC. NOS DROBÁTKO NAHORU
A PUSU ŠPULILA JAKO RYBKA.
ASI SE JÍ NĚCO ZDÁLO.

ANI NEVÍM, JESTLI SE MI LÍBILA.
SPÍŠE NE.

ONA SNAD NEVÍ, JAK VYPADÁ
HŘEBÍNEK. POLEKALA JSEM SE, ŽE JE
TEREZKA NEPOŘÁDNÁ.

MY HRAČKY U NEPOŘÁDNÝCH
DĚTÍ STÁRNEME RYCHLEJI,
JSME HNED ŠPINAVÉ A ROZBITÉ.
NO, UVIDÍME.

TEREZKA OTEVŘELA OČI. JÉJE.
TA MÁ MODRÁ KUKADLA! TAKÉ SI
MĚ PROHLÍŽÍ. OČI VYVALUJE.

+

NEPOLEKALA JSEM JI? NEBUDE
PLAKAT? I NE. USMÁLA SE.

A TAK SI MYSLÍM, ŽE BUDEME
SPOLU KAMARÁDIT.

JAK TEREZKA UHODLA MÉ JMÉNO

„AHOJ, KDOPAK JSI?“ ZAŠEPTALA
TEREZKA.

„ČÁRY BÁRY. JSEM PANENKA
KOUZELNICE.“

„A JAK SE JMENUJEŠ?“ CHTĚLA
HOLČIČKA VĚDĚT.

JENOMŽE TO JSEM JÍ NEMOHLA
ŘÍCT. DĚTI DOSTÁVAJÍ JMÉNA

OD RODIČŮ, HRAČKY MAJÍ JMÉNA
OD DĚTÍ.

„HÁDEJ, ČÁRY BÁRY,“ TAK TROCHU
JSEM JÍ NAPOVĚDĚLA.

„ČÁRY BÁRY?“ PODIVILA SE
TEREZKA, „NEŘÍKÁ SE ČÁRY MÁRY?“

JÁ JSEM NESOUHLASNĚ ZAVRTĚLA
HLAVOU. „I NE. TO ŘÍKÁ KAŽDÝ.
JÁ ŘÍKÁM ČÁRY BÁRY.“

„AHA. JÁ UŽ VÍM, JAK SE
JMENUJEŠ,“ POUISMÁLA SE TEREZKA
A VZALA MĚ DO NÁRUČE.

„TVOJE JMÉNO JE BÁRA! UHODLA
JSEM?“

„UHODLA! MÁME ŠTĚSTÍ,
TEREZKO, ŽE JSI MI DALA SPRÁVNÉ
JMÉNO. KDYBYS NEUHODLA,

ZTRATILA BYCH SVOU KOUZELNOU
MOC.“

„TY MÁŠ NĚJAKOU KOUZELNOU
MOC?“ PODIVILA SE TEREZKA.

„MÁM. VŽDYŤ JSEM TI UŽ ŘÍKALA,
ŽE JSEM PANENKA KOUZELNICE.“

MÁ NOVÁ KAMARÁDKA
RADOSTNĚ TLESKLA DO DLANÍ.

A TAK SI MYSLÍM, ŽE S TEREZKOU
ZAŽIJEME MNOHO VESELÝCH
DOBRODRUŽSTVÍ.

JAK JSEM POPRVÉ ČARovala

TEREZKA MĚ POPADLA ZA RUCI.
OBĚ JSME VYSKOČILY Z POSTELE.

„VSTÁVÁME! RYCHLE, HONEM,
BUDEME SI HRÁT!“ ZVOLALA MOJE
HOLČIČKA.

JENOMŽE JÁ SE ZAMRAČILA.
„TEREZKO, A NEZAPOMNĚLA JSI
NA NĚCO?“

TEREZKA PŘESTALA PO POKOJI
TANCOVAT, ZARAZILA SE. CHVÍLI
PŘEMÝŠLELA.

„PODĚKOVAT?“ VYZVÍDALA.

„NE A NE.“

TERKA ZADUMANĚ ŠPULILA PUSU.